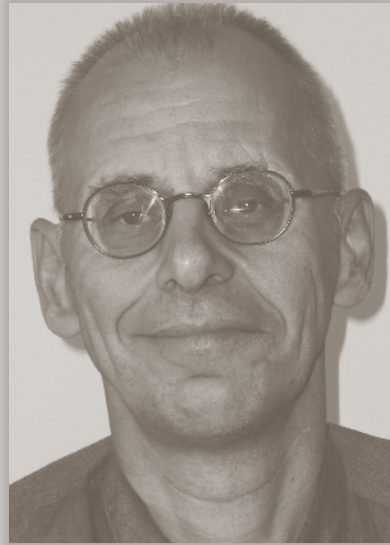

Piet Rietveld

(1952-2013)

Piet Rietveld was een van de fenomenale economen die scherpe theoretische inzichten kon koppelen aan eenvoudige praktische zaken. Hij kon over geavanceerde welvaartsanalyses praten, maar vijf minuten later kon hij een boom opzetten over de economie van de fietser of de wandelaar. Ik heb het grote genoegen gehad meer dan dertig jaar met iemand van dit wetenschappelijke kaliber te mogen samenwerken. We hebben nooit een meester-gezelrelatie gehad; vanaf het begin wisten we ons gedreven door de passie om de wereld van regio's, steden en vervoer beter te begrijpen. Vanuit

onze gemeenschappelijke Rotterdamse econometrische achtergrond beseften we tevens dat geavanceerde modelbouw en toepassing van nieuwe statistische methoden de sleutel waren voor een beter verstaan van de 'homo mobilis'.

Helaas, op 1 november 2013 is Piet Rietveld overleden, na een kortstondig maar slopend ziekbed. Enige maanden daarvoor hadden we in Indonesië – een land waar hij veel van hield – samen op een avond nog een muzikale tingel-tangel gespeeld. Niets wees erop dat destructieve krachten reeds zijn lichaam aan het ondermijnen waren. Zijn heengaan is dan ook voor velen als een onverwachte schok gekomen.

Piet Rietveld was een zeer aimabel mens. Hij zou nooit iemand op de tenen trappen of kwaad van iemand spreken. Als hij meende dat iemand het niet bij het rechte eind had, of er helemaal naast zat, kon je het hooguit zien aan een licht spottend glimlachje, maar hij zou altijd eerst zeggen dat deze persoon originele gedachten had. Hij was niet de persoon om met iemand ruzie te maken. Op zijn begrafenis – bijgewoond door honderden aanwezigen – kwamen de warme vriendschap, collegialiteit en genegenheid die velen voor hem koesterden volop tot uitdrukking.

Maar Piet was niet alleen een humane persoonlijkheid, hij was ook een briljante onderzoeker. Hij had veel in zich van een traditionele geleerde: zijn leerstoel had een beperkte scope, namelijk transporteconomie, maar zijn belangstelling strekte zich uit naar vele zaken met een ruimtelijke component: ar-

beidsmarkt, woningmarkt, ontwikkeling, telecommunicatie, geo-informatie en beslissings-theorie. Zijn grote wetenschappelijke oeuvre bestrijkt inderdaad veel onderzoeksdomeinen. Zijn bijdragen op deze gebieden waren origineel, goed onderbouwd vanuit de economie, en meestal analytisch-kwantitatief van aard.

Het valt niet mee Piets veelzijdige researchrepertoire samen te vatten, maar als we terugkijken op zijn gehele oeuvre, zijn op zijn minst drie hoofdlijnen te onderkennen.

De eerste is transport en ruimtelijke ontwikkeling. Hij had een diepgaande interesse in de relatie

tussen infrastructuur en economische ontwikkeling, rekening houdend met milieuaspecten, veiligheid, betrouwbaarheid van systemen en kwaliteit van vervoer. Op dit gebied heeft hij vernieuwend onderzoek gedaan, door gebruik te maken van nieuwe beslissingsmodellen, *revealed preference*-methoden en diverse andere assessment-technieken.

Een tweede onderzoekslijn betreft waardering van service en kwaliteit in vervoersystemen. Op dit terrein richtte hij zich niet alleen op privaat vervoer, maar ook op diverse vormen van openbaar vervoer. Risicoanalyses, vertraging in systemen en ongevallenkansen behoorden allemaal tot zijn favoriete onderwerpen.

Ten slotte ging Piets onderzoeksinteresse uit naar instituties en vervoersmarkten. Hier ontwikkelde hij baanbrekende ideeën over governance-zaken, zeker in geval van niet goed functionerende markten. Daaronder vielen ook externe effecten, congestie, marktfalen en institutionele effectiviteit. Een van zijn geliefde onderwerpen, waarmee hij nationaal en internationaal faam heeft verworven, was rekeningrijden (inclusief tolwegen en milieueffingen).

Zijn onverwachte overlijden heeft een abrupt einde gemaakt aan een glanzende carrière.

PETER NIJKAMP

Hoogleraar aan de Vrije Universiteit Amsterdam

SINDS 1916